

گزارشی از برگزاری کنگره دهم کومه له

کنگره دهم کومه له در روزهای ۲۷ تیرماه تا ۴ مرداد ماه ۱۳۸۱ (۱۸ تا ۲۵ ژوئیه ۲۰۰۲) برگزار گردید. در این کنگره اعضای کمیته مرکزی کومه له، نمایندگان از تشکیلات مخفی در شهرهای کردستان، نمایندگان بخش علنی و نیروی پیشمرگ و نمایندگان اعضای تشکیلات خارج از کشور حزب، شرکت داشتند. کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم، کار خود را آغاز کرد. در ابتدای کار اعتبارنامه نمایندگان به تصویب رسید و هیأت رئیسه کنگره حضور اکثریت قاطع نمایندگان منتخب تشکیلات های مختلف، ناظرین و مهمانان دعوت شده به کنگره را اعلام کرد، آئین نامه کنگره و دستور جلسات را به تصویب رساند.

گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته مرکزی، نخستین دستور کار کنگره بود. این گزارش شامل یک بررسی عمومی از اوضاع جهان معاصر، وضعیت سیاسی کنونی در ایران و کردستان، مسائل گرهی مبارزه سیاسی و طبقاتی پیشرو کومه له و عملکرد ارگانهای مختلف تشکیلات طی دو سال گذشته بود. کمیته مرکزی کومه له به سئوالات حاضرین پیرامون جنبه های مختلف گزارش پاسخ داد. کلیات این گزارش و بیانیه سیاسی که بر اساس آن تنظیم شده بود پس از بررسی و تدقیق به تصویب کنگره رسید.

بحث پیرامون اوضاع جهانی بر این مسئله متمرکز شد که سرمایه داری جهانی در نهایت گنبدگی خود ناتوان از حل بحرانهای عمیق اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، که خود مسبب و عامل بقای آنها است کورمال کورمال راه می پیماید و جهان ما را به سوی فاجعه های انسانی باز هم هولناک تری در مقایسه با گذشته، سوق می دهد. زیر سایه سیاست های اقتصادی نئولیبرالیستی، تحت هدایت مراکز مالی و پولی سرمایه امپریالیستی، شکاف های طبقاتی عمیق تر شده اند، فقر و محرومیت و مصائب اجتماعی در جهان ابعاد دهشتناکی پیدا کرده است، حقوق اولیه انسانها مداوما پایمال و محیط زیست بطور سیستماتیک تخریب می گردد، جنبش های ارتجاعی، اسلامی، فاشیستی و نئوفاشیستی و ... را در زیر بال و پر خود پرورش می دهند تا مانع شکل گیری بدیل رادیکال ضد سرمایه باشند و وقتی که دود این سیاست کریه به چشم خود آنها هم فرومی رود، آنگاه ماشین جنگ و اربابشان را به حرکت در می آورند و بدون پروا، تر و خشک را با هم می سوزانند. جهانگیر شدن سرمایه نه تنها بسط دموکراسی در کشورهای عقب مانده منجر نشده

بلکه در بهترین حالت دولتهائی را بر سر کار می آورد که ظرفیت های بالاتری در کنترل جنبش های پیشرو اجتماعی داشته باشند. در کشورهای پیشرفته سرمایه داری اکثریت مردم روز بروز از سیاست رایج گریزان تر و از مشارکت در سرنوشت سیاسی خود دورتر می شوند و در این کشورها بنام دموکراسی دولتهای فاقد مشروعیت بر سرکار می آیند.

اما آرایش جهان سرمایه داری در شرف دگرگونی است، مراکز قدرت جدیدی سر بر آورده اند و دولت آمریکا را که به دنبال فروپاشی اتحاد شوروی به یگانه ابرقدرت دنیا تبدیل شده بود به مصاف می طلبند. در مقابل، آمریکا در تلاش است تا با تکیه بر قدرت مخرب نظامی از رقبای خود گروکشی کرده و سیر رو به نزول خود را متوقف و یا کند نماید. مناطق بحرانی جهان به میدان یک جنگ قدرت پنهان و آشکار تبدیل شده اند و مردم محروم چون همیشه قربانیان درجه اول این کشمکش ها هستند.

الگوهای سرمایه داری دولتی و دولتهای رفاه سوسیال دموکرات نتوانستند سرمایه داری معاصر را از بن بستى که در آن گرفتار است نجات دهند و همگی شکست خوردند و این نظام هیچ راه دیگری در بهترین حالت جز تمکین به وضع موجود، پیش پای انسان امروز نمی گذارد. اما سوسیالیسم همچنان تنها بدیل و راه نجات واقعی انسانها از جهنم سرمایه داری است. امروز حتی بدست آوردن هر درجه ای از آزادی نیز جز با تعرض بر بنیادهای نظام پوسیده سرمایه داری امکان پذیر نیست.

کنگره دهم کومه له در ادامه کار خود اوضاع سیاسی کنونی در ایران را به تفصیل مورد بحث قرار داد. در این کنگره تأکید شد که جامعه ایران آستن تغییر و تحول است و بورژوازی و رژیم اسلامی او با تمام قوا در تلاشند که بحران سیاسی موجود را به نفع خود فیصله دهند. مشقات اقتصادی زندگی کارگران و اقشار تهیدست و کم در آمد را در چنگال خود می فشارد. ابعاد فقر و فلاکتی که به این مردم تحمیل شده است در چهار دهه اخیر بی سابقه است. زنان ایران در عرصه های مختلف حیات اجتماعی هم چنان در زیر بار قوانین اسارتبار مذهبی و مرد سالارانه برای دست یابی به ابتدائی ترین حقوق انسانی خود باید همزمان در چند سنگر بجنگند. بیکاری، افق زندگی جوانان را تیره و تار کرده است و ممنوعیت اشاعه فرهنگ متمدنانه و پیشرو، شور جوانی و استعداد های آنها را به بند کشیده است. اعتیاد به مواد مخدر به یک معضل بزرگ اجتماعی تبدیل شده است، شمار کودکان بدون سرپرست خیابانی روز بروز رو به افزایش است، دزدی رشوه خواری و فساد سرتا پای سیستم اداری کشور را فرا گرفته است. تمام این محرومیت ها و بی حقوقی ها که زمینه های انفجار اجتماعی را فراهم آورده اند ناشی از نظام سرمایه داری حاکم بر ایران و روبنای مذهبی و ایدئولوژیک آن است.

جریان موسوم به دوم خرداد بدیل و راه حلی بود که می‌خواست با اتکاء به جنبش اصلاحات بورژوائی بحران سیاسی موجود را مهار کرده و امکان ادامه حیات یک رژیم اسلامی اصلاح شده را فراهم نماید. هدف جنبش اصلاحات وادار کردن کل رژیم به پیروی از نرم‌های جهانی در اقتصاد و سیاست، کنترل جنبش‌های توده‌ای و دور کردن خطر بر پایی انقلاب از سر رژیم موجود بود. بدین معنی این استراتژی هدف خود را اصلاح رژیم جمهوری اسلامی قرار داده است. اما تجربه همین دوره هم نشان داد که این حرکت به هیچ وجه به معنای بسط دموکراسی در جامعه ایران نبوده و نیست. اگر در سالهای اخیر گشایشی نسبی در فضای سیاسی جامعه ایران بوجود آمده است، این وضعیت نتیجه تحرک سیاسی و اجتماعی در جبهه دیگری است که در ماورای نقشه‌های اصلاح طلبان و جدال‌های درونی جناح‌ها، گشوده شده است و همه دست‌آوردهای آن سنگر به سنگر به بهای فداکاری و سینه سپر کردن در برابر هر دو جناح رژیم بدست آمده‌اند.

در مقابل استراتژی اصلاحات بورژوائی، طبقه کارگر و نیروهای سوسیالیست نمی‌توانند استراتژی جز سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومت مردم کارگر و زحمتکش را داشته باشند. تنها حضور متشکل و مستقل طبقه کارگر آگاه به منافع خود در صحنه سیاسی ایران است که می‌تواند مبارزه زنان، جوانان و دیگر گروههای اجتماعی را علیه جمهوری اسلامی و برای رسیدن به خواسته‌های عادلانه‌شان به جلو سوق دهد. به درجه‌ای که دست اصلاحات بورژوائی از جنبش‌های اجتماعی کارگران، زنان، جوانان، کوتاه شود و توده‌های مردم اهداف واقعی این حرکت را بشناسند شرایط مساعدتری برای شکل‌گیری یک بدیل کارگری و سوسیالیست ایجاد خواهد شد.

در مورد مسائل سیاسی کردستان بحث‌های کنگره بر انعکاس پروژه اصلاحات بورژوائی در کردستان متمرکز شد. جناح‌های مختلف رژیم و سردمداران این پروژه با درک حساسیت موقعیت خود در این منطقه بر طبق یک توافق عملی در این عرصه بطور هماهنگ عمل می‌کنند. آنها با انجام پاره‌ای اصلاحات تدریجی و گام به گام در زمینه‌های اداری و دادن امتیازات محدود فرهنگی می‌کوشند جنبش کردستان را از محتوای رادیکال و انقلابی خود خالی کنند و آنرا فرو بنشانند. پایه مادی این سیاست منافع بورژوازی کرد در عصر کنونی است که به هیچ وجه نمی‌خواهد میدان سود آوری سرمایه‌اش در چهارچوب کردستان محدود بماند. اصلاح طلبان بورژوازی ایران از این طریق به بورژوازی کرد راههای مشارکت در قدرت و سهم‌بری از استثمار طبقه کارگر ایران اعم از کرد و غیر کرد را نشان می‌دهند. همان کاری که در آذربایجان طی چند دهه اخیر به انجام رسیده است. امروز بورژوازی کرد آینده خود را همراه با بورژوازی سراسر ایران در تعقیب اصلاحات تدریجی در حکومت موجود می‌بیند. تشکیل فراکسیون نمایندگان کرد در مجلس و گماردن شماری از مأمورین کرد زبان در رأس مقامات محلی و اقدامات دیگری از این قبیل

روزنه‌هایی هستند که در این زمینه بر روی بورژوازی کرد گشوده شده اند.

اما اجرای هیچ بخشی از این طرح‌های اصلاحی در کردستان به معنای تن دادن رژیم به گشایش سیاسی و بسط دموکراسی نبوده است. از مطبوعات آزاد و مستقل خبری نیست. هر نوع فعالیت حزبی و سیاسی مخالف رژیم ممنوع است. حتی در زمینه فرهنگی نیز هنر و فرهنگ پیشرو در کردستان به شدت زیر سانسور و تحت تعقیب است. تمام آنچه که در این زمینه‌ها بدست آمده است حاصل مبارزه سنگر به سنگر و قربانی‌دادهای فراوان است.

اما سنت بیش از دو دهه مبارزه انقلابی بر علیه جمهوری اسلامی، جا افتادن سیاست‌های رادیکال در زمینه‌های مختلف اجتماعی در میان کارگران، زنان، جوانان، از طریق کومه‌له، پیشرفت پروژه‌های بورژوازی را در این منطقه با دشواری بیشتری روبرو کرده است. با این همه به شکست کشاندن این نقشه‌ها شرط پیشروی جنبش انقلابی کردستان است. کومه‌له در مقابل همه سیاست‌های رژیم و بورژوازی کرد، کارگران و توده‌های آزادیخواه و حق طلب کردستان را به مبارزه‌ای آگاهانه برای بی اثر کردن اینگونه پروژه‌ها فرا می خواند.

کنگره در ادامه مباحثات خود به بررسی جنبش کارگری در کردستان پرداخت. طی دو دهه گذشته بویژه در جریان مبارزات کوره پزخانه‌ها، برگزاری مراسم اول ماه مه و طی تلاش برای ایجاد تشکل‌های کارگری و غیره نسلی از پیشروان و فعالین کارگری، سوسیالیست و خواهان آزادی و برابری بار آمده اند که در میان توده کارگران با نفوذ اند و از ظرفیت‌های بالائی در سازماندهی اعتراضات کارگری برخوردارند. کنگره کومه‌له در این بخش از دستور کار خود طی صدور قطعنامه‌ای این بخش از فعالین کارگری را به بدست گرفتن ابتکار عمل برای برپا کردن تشکل‌های توده‌ای کارگری فراخواند. هم چنین تأکید نمود که با توجه به پراکندگی کارگران کردستان در کارگاهها و واحدهای تولیدی کوچک مناسب ترین ظرف سازمانیابی کارگری اتحادیه کارگری است که در سیر پیشرفت خود در یک فدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری کردستان متحد شوند. هم چنین با توجه به اینکه مطالبات کارگران کردستان همگی عمومی و سراسری اند و کارگران ایران در همه جا برای آن مبارزه می کنند، کارگران پیشرو لازم است راههای عملی برای برقراری ارتباط و تحکیم همبستگی بین تشکل‌های توده‌ای در کردستان با بقیه نقاط ایران را بیابند.

در این زمینه کنگره همچنین تأکید مهم دیگری داشت. از آنجا که تحت تأثیر فضای سیاسی کردستان یک گرایش خود بخودی مبارزات کارگری را به سوی رویارویی‌های زودرس با دولت می کشاند، فعالین کارگری لازم است که متحد نگاه داشتن توده کارگران حول خواست‌ها و مطالباتی که برای آن دست به مبارزه می زنند را در اولویت کار خود قرار دهند.

استراتژی و سیاست ما در قبال مسئله ملی در کردستان، یکی دیگر از دستور جلسات کنگره

دهم کومه له بود. اگر چه کومه له در این زمینه استراتژی و سیاستهای روشن و جا افتاده ای دارد اما با توجه به اینکه اکنون در جامعه کردستان از جانب اصلاح طلبان بورژوازی و دنباله روان آنها طرح ها و پروژه های جدیدی مطرح می شود، جریان انقلابی و کمونیست نیز لازم است راه حل خود را با جدیت بیشتری تبلیغ و شیوه برخورد خود را به این نیروها روشن کند. در برابر آشفتگی بورژوازی کرد که راه حل گذشته اش به حکم تاریخ و تحولات اقتصادی و سیاسی جهانی و ایرانی اعتبار خود را از دست داده است و طرح فعلی اش برای کردستان در چهارچوب اصلاحات سیاسی بورژوازی ایران با سد آگاهی و رشد جنبش انقلابی روبرو است، در برابر طرح فدرالیسم که فاقد هر گونه پایه مادی است و محتوای واقعی اش برای صاحبان آن تغییر استراتژی و نقش انتقال از جنبش انقلابی به نقشه های اصلاح رژیم را دارد، طرح کومه له از دیدگاه منافع طبقه کارگر در عین حال منطبق با حل عملی و واقع بینانه مسئله ملی است. قطعنامه ای که در این زمینه به تصویب کنگره رسید می کوشد به سئوالاتی که در این زمینه وجود دارد پاسخ بدهد.

مبارزه مسلحانه موضوع یکی دیگر از مباحث کنگره دهم بود. یکی از مولفه های گرایش اصلاح طلبی در کردستان حمله شرمگینانه و گاه آشکار به مبارزه مسلحانه نیروی پیشمرگ است. بخش هایی از ناسیونالیسم کرد همراه با دستگامهای تبلیغاتی بورژوازی در بی ثمر بودن مبارزه مسلحانه داد سخن می دهند و مردم کردستان و سازمانهای سیاسی اش را بخاطر در پیش گرفتن این سیاست در گذشته هم سرزنش می کنند. لیبرال مابانه در نفی خشونت و راههای خشونت بار و در مطلوبیت روشهای مسالمت جویانه قلم فرسائی می کنند. به زعم آنها گویا عصر ما عصر دیالوگ و گفتگو است و مبارزه مسلحانه مانع پیشرفت شیوه های مدنی مبارزه سیاسی است. گویا مردم کردستان از قبل دست بردن به اسلحه زیان دیده اند. آنها وانمود می سازند که گویا روشهای مسالمت آمیز و دیالوگ برای کسب خواسته های مردم ستم دیده و کارگران و زحمتکشان وجود دارد و مبارزه مسلحانه امکان بهره برداری از آن را از بین می برد. دامن زدن به این جریان از جانب کسانی که سوء نیتی ندارند در بهترین حالت یک توهم است، اما بعنوان یک جریان سیاسی فریبکاری آشکاری برای سد کردن حرکت انقلابی است. کنگره در این زمینه با صدور قطعنامه ای به شیوه ای مستدل از حق مسلم مردم کردستان برای دست بردن به اسلحه دفاع نمود و دست آوردهای مبارزات دو دهه اخیر را در این زمینه بر شمرد.

جایگاه کومه له در حزب کمونیست ایران یکی دیگر از مباحث کنگره دهم بود. در رابطه با این مسئله قبلا یک همه پرسی از کلیه اعضاء به عمل آمده بود و این مسئله می بایستی در این کنگره تعیین تکلیف نهائی می شد. کنگره پس از شنیدن بحث های موافق و مخالف، بیانیه ای را با اکثریت قاطع آراء به تصویب رساند، که بزودی انتشار علنی خواهد یافت. در این بیانیه از جمله

آمده است:

«کنگره دهم کومه له اعلام می‌دارد که در تاریخ حیات سیاسی حزب کمونیست ایران چیزی جز خدمت صادقانه به آرمانهای انسانی و سوسیالیستی ثبت نخواهد شد و امروز نیز از کف دادن این پرچم و این ابزار چیزی جز گام برداشتن به عقب نیست. باقی ماندن کومه له در این چهارچوب هم کومه له را در موقعیت بهتری برای تحقق استراتژی خود در جنبش کردستان، قرار می‌دهد و هم کل جریان کمونیستی و چپ ایران را در جهت پیوند خوردن با جنبش طبقاتی کارگران، تقویت می‌کند. ما با شور و امید به پیروزی، به استقبال این افق می‌رویم.»

جنبش زنان و مسائل مربوط به آن از مباحث دیگر کنگره دهم بود که در یکی از جلسات رسمی کنگره و یکی از سمینارهای جانبی به تفصیل به آن پرداخته شد و وظایف عملی کومه له در دوره آتی در این مورد تدقیق شد. همچنین کنگره سند «بیانیه حقوق زن» را به عنوان پلاتفرم مطالباتی زنان کردستان مورد تصویب قرار داد.

کنگره دهم در باره سازماندهی و تبلیغات پیرامون مبارزه توده‌ای علیه گسترش اعتیاد به مواد مخدر در کردستان نیز قطعنامه‌ای صادر نمود و اقدامات مشخصی را در این زمینه در دستور کار کمیته مرکزی کومه له قرار داد. کنگره همچنین با صدور قطعنامه‌ای در رابطه با معضلات و محرومیت‌های جوانان در کردستان دستورالعمل‌هایی را برای اجراء به تشکیلات ابلاغ نمود.

کنگره در آخرین ساعات کار خود پیامهایی را برای کارگران ایران که بویژه در جریان برگزاری کنگره برای دفاع از حقوق خود در مقابل تعرض بورژوازی و مجلس اسلامی در تهران به خیابان ریخته بودند، برای زندانیان سیاسی و برای خانواده‌های جانب‌باختگان کومه له به تصویب رساند و سپس ۳۱ نفر از کادرهای کومه له را برای کمیته مرکزی آتی کومه له انتخاب نمود. اسامی این رفقا از این قرار است:

- ۱- روناک آشناگر ۲ - کریم احمدی ۳ - هلمت احمدیان ۴ - جعفر امین زاده ۵ - مظفر پاکسرشت ۶- رثوف پرستار ۷- عیسی جمشیدی ۸ - محمد امین حسامی ۹- بارزان حسن پور
- ۱۰- شهلا حیدری ۱۱ - شهین حیدری ۱۲ - احمد خورشیدی ۱۳- زبیده ذبیحی ۱۴ - حسن رحمان پناه ۱۵ - گلاویژ رستمی ۱۶ - رشید رزاقی ۱۷ - عثمان رضانی ۱۸- فرهاد شعبانی
- ۱۹- حسن شمسی ۲۰ - احمد صالحی ۲۱- رحیم عزیزپور ۲۲- ابراهیم علیزاده ۲۳- محمود قهرمانی ۲۴ - حبیب گویلی ۲۵ - صلاح مازوجی ۲۶ - ابراهیم محمدی ۲۷ - صدیقه محمدی
- ۲۸- جلال محمد نژاد ۲۹- سروه ناصری ۳۰- محمد نبوی ۳۱- رحمان نجات

کنگره دهم کومه له در یک جلسه اختتامیه رسمی با حضور جمع وسیعی از پیشمرگان کومه له و مهمانان دیگری که برای شرکت در این جلسه دعوت شده بودند پس از ۷ روز فعالیت فشرده کار

خود را با موفقیت پایان داد. شرکت کنندگان در کنگره قدردانی خود را از کلیه رفقای پیشمرگ کومه‌له و همه دست اندر کاران امور امنیتی و تدارکاتی که با تلاش خستگی ناپذیر خود امکان برگزاری کنگره را در محل تعیین شده فراهم کرده بودند از طریق هیأت رئیسه کنگره اعلام نمودند. این کنگره هم چنین پیام‌هایی از سوی چندین سازمان سیاسی و چهره‌های سرشناس چپ ایران دریافت کرده بود که در طول جلسات کنگره قرائت شدند.

مطابق تصمیم کنگره بزودی بیانیه‌ها، قطعنامه‌ها و مصوبات کنگره در سطح علنی انتشار خواهند یافت. همچنین رادیوهای صدای انقلاب ایران (رادیوی کومه‌له) و صدای حزب کمونیست ایران بخش‌های از نوارهای ضبط شده از مباحثات کنگره را برای آگاهی عمومی از سیر بحث‌ها تصمیم‌گیری پخش خواهند نمود.

کمیته مرکزی کومه‌له

۶ مرداد ماه ۱۳۸۱ برابر با ۲۸ ژوئیه ۲۰۰۲